

PUNCTUL DIN INIMĂ

SURSA DE PLĂCERE PENTRU SUFLETUL MEU

MICHAEL LAITMAN

Traducere Tania Dumitrescu

Toate drepturile rezervate lui Michael Laitman

NOTĂ

Trăim acum o perioadă foarte deosebită, perioadă în care cei mai mulți oameni de pe toate meridianele lumii nu mai sunt satisfăcuți cu “petrecutul vieții”, simt că lumea asta e prea mică pentru ei și vor mai mult.

Fiecare om are raiul său, “punctul din inimă”, și acesta începe să se trezească.

În această carte sunt prezentate cele mai bune idei, înțelesuri, întrebări și răspunsuri din timpul cursurilor de Cabala ținute de profesorul Rav dr. Michael Laitman în lecțiile lui zilnice televizate pe programul “Cabala pentru popor”, cât și pe internet (www.kabbalah.info) pentru israelieni și pentru toți cei interesați de pe întregul mapamond.

Fiecare subiect este unic și special și își propune să răspundă la întrebările cele mai semnificative care ne frământă azi pe toți.

Sunt citate aici fragmente din marea de înțelepciune a Cărții Zohar și din multe alte scrieri cabalistice. Cartea nu își propune să ne învețe Cabala, ci doar ne prezintă câteva idei alese din ea. Ne așteaptă o nouă experiență, o ieșire într-o expediție în adâncul inimii și deasupra puterii de gândire.

ÎNȚELEPCIUNEA CABALEI ESTE O ȘTIINȚA AVANSATĂ.

CERCETEAZĂ TRĂIRILE.

CERCETEAZĂ PLĂCEREA.

VOI SUNTEȚI INVITAȚI

SĂ O DESCHIDEȚI – ȘI SĂ GUSTAȚI.

PUNCTUL DIN INIMĂ

APARIȚIA “PUNCTULUI ÎN INIMĂ” ÎN INTERIORUL NOSTRU,
PREZICERE A ÎNCEPUTULUI AVENTURII EXTRAORDINARE, UNICE, A
IEȘIRII ÎN CĂLĂTORIA ÎN ȚARA MINUNILOR.

SĂ REUȘIM DIN PLIN

Hai să ne imaginăm o secundă că într-o dimineată ne sculăm și cunoaștem Legea Universală a Realității, Legea care conduce totul.

Înțelegem ce merită să facem și ce merită să evităm pentru a nu primi răspuns negativ. Totul ne este clar și ne trezim la viață precum copiii – cu dorință și chef extraordinar și fără atâtea temeri și inhibiții. Aceasta este exact situația în care merită să trăim.

Și, de fapt, de ce nu? De ce să nu reușim întotdeauna? De ce totdeauna trebuie să ne lovim de pereți, să primim lovituri și să experimentăm necazuri? De ce trebuie să trăim în întuneric?

Dacă descoperim această Lege Universală nu o să mai avem nicio problemă, vom ști exact cum să ne descurcăm în viață și cum să reușim din plin.

LEGEA SUPERIOARĂ

Înțelepciunea Cabalei este o știință care cercetează descoperirea conducerii superioare a întregii creații.

Întreaga realitate este condusă după o singură lege generală, care se cheamă Legea Naturii sau Legea Creatorului. Aceasta este Legea Iubirii Generale, a Armoniei și a Binelui. Metoda Cabalei ne dă posibilitatea să descoperim această lege și să ne construim viața după ea.

Cum este important și educativ să înveți fizică, chimie și biologie ca să te poți dezvolta normal, tot așa de important și de educativ este să cunoști înțelepciunea Cabalei. Cunoașterea Legii Universale a Creației și a vieții corespunzătoare, Ea ne va scuti de suferință, războaie și dezastre naturale și ne va duce la o stare de echilibru și armonie.

LEGEA UNIVERSALĂ A NATURII – CREATORUL – DRAGOSTE ȘI DĂRUIRE

“OMUL ESTE SCLAV ÎN TOATE MIȘCARILE LUI ȘI ÎNCĂTUȘAT CU CABLURI DE OȚEL, MODELÂNDU-SE DUPĂ GUSTURILE ȘI MANIERELE CELORLALȚI, ACEȘTIA REPREZENTÂND SOCIETATEA.”

Așa explică marele cabalist Rav. Iehuda Ashlag “Baal HaSulam” în articolul “Libertatea”.

ACEASTĂ ALERGARE MARATON ESTE PREA LUNGĂ

Este posibil să avem totul, dar asta nu ne mai oferă împlinire, nu ne mai umple. Între timp noi reușim să rămânem în joc, să trecem pe prim plan ținte temporare, cu care ne imaginăm pe noi înșine pe o cale bună – bani, cinstire, putere. Altfel, ce ne rămâne pe lumea asta?

Ne uităm unii la alții și, fără să ne gândim, facem exact același lucru ca ceilalți. Ne spunem că “dacă mă comport ca cei din jurul meu, atunci mă simt bine”. Ne alegem o țintă generală și plăcută și alergăm după ea, încercând să ne ascundem de sentimentul de gol interior.

Trebuie să fie ceva care să ne țină tot timpul ocupați, altfel o să ne înspăimânte întrebări despre eternitate: pentru ce trăiesc, ce se întâmplă cu viața mea?

Dar, mai devreme sau mai târziu, se trezește în noi “punctul din inimă” și nu vom mai fi în stare să ne gândim continuu, de dimineața până seara, numai la cele trupești și lumești.

Dintr-o dată, vom înțelege că această hăituire a fost aranjată anume, ca să ne distragă de la ce e mai important.

Că, doar închizând ochii ca să nu vedem, am izbutit să alergăm împreună cu ceilalți. Dar nu mai avem putere în continuare... Toți continuă întrecerea, dar noi coborâm de pe traseu. Deja nu ne mai atrage, nu mai vedem în asta vreun rost.

Dorința noastră a pătruns atât de adânc, încât nu ne mai permite să continuăm să ne umplem cu ținte lumești. Acesta este punctul în care începem să căutăm o țintă superioară.

“LUMINA COJILOR” EXISTĂ CA SĂ NI SE PARĂ NOUĂ CĂ, DACĂ AM AVEA UN MILION DE DOLARI, AM FI FERICIȚI.

Al doilea Fir

*La fiecare
Se trezește o dată în viață,
De câteva ori în viață,
Aici și acolo
“Punctul din inimă”.*

*Uneori crezi
Că pur și simplu ești gol.
Uneori,
Pur și simplu ți-e rău.*

*Uneori,
Din diferite motive
Care par a fi lumești
Sau... poate familiale,
Tu crezi
Că totul va trece,
Și se va liniști,
Și va fi bine atunci.*

*Și nu înțelegi
Că așa se trezește în tine
“Punctul din inimă”,
Început de suflet,
Capăt de fir
Pentru aflarea iubirii.*

TE AȘTEAPTĂ UN PACHET

Atunci când se trezește în noi gândul despre rostul vieții e semn că atunci Creatorul ne invită să venim să-L contactăm, să creăm o legătură cu el.

Ca și cum cineva ar bate la ușa noastră și ar spune: “Aveți un pachet!” Așa ajunge la noi invitația.

Rămâne la latitudinea noastră să deschidem ușa și să primim pachetul, să-l desfacem și, în funcție de conținutul lui, să înțelegem cine ni l-a trimis și cum să răspundem la el.

Auzim ciocănitul în ușă dar așteptăm... Stăm în fotoliu și ne e lene să ne sculăm, și strigăm la poștaş: “Lasă pachetul lângă ușă, te rog! O să-l iau mai târziu!”

Comportamentul acesta face ca trezirea să se piardă, și cine știe când o să fie data următoare când vom mai auzi ciocănitul la ușa inimii noastre...

Când primim o astfel de invitație, merită să o folosim imediat și până la sfârșit. Să aflăm ce este în pachet, să localizăm adresa expeditorului și.... să-I ciocănim la ușă.

DESCOPERIREA LUMII SPIRITUALE – DESCOPERIREA CREATORULUI ÎN INTERIORUL NOSTRU

AICI ȘI ACUM

*În Lumea Spirituală nu poți ajunge cu
trenul și nici zburând cu avionul – pentru
că Ea, Lumea Spirituală, se află în noi.
Suntem capabili doar să invităm înăuntrul
nostru simțirea spirituală,
Să ne ascuțim simțurile,
Să deschidem larg percepția
Fața de ce se întâmplă chiar aici.
Și atunci ne vom găsi într-o aventură care
nu se termină, aventură minunată,*

*Care ne va lăsa cu gurile căscate de
admirație.*

Și admirația va crește din ce în ce mai mult.

BUTONUL MULT AȘTEPTAT

Cu toții urmărim acum imaginea acestei lumi ca și cum am urmări toți același program de televiziune.

Ne-am obișnuit cu el și nici măcar nu ne închipuim că mai există și altul.

Deodată simțim că începem să ne plictisim, se trezește în noi “punctul din inimă”, apare în noi dorința de a schimba programul. Cu puțin înainte nici nu ne imaginam că așa ceva e posibil.

Treptat, începem să înțelegem că este posibil să schimbăm programul, dar, numai dacă într-adevăr dorim să trăim în el. Dorința noastră este butonul cu ajutorul căruia îl putem schimba. În momentul în care vom fi pregătiți, se va aprinde imediat al doilea program în mod automat. Asta nu înseamnă că primul va dispărea, ci că al doilea îl va completa pe primul. Vom vedea primul program pe fundalul celui de al doilea.

Astfel se vor uni cele doua lumi în interiorul nostru, într-o armonie perfectă.

DESPRE EGO ȘI IUBIRE

Ego-ul omului

*Când mă uit la alții,
Ego-ul trezește în mine invidie,
Ura
Că nu am controlul.*

*Eu nu vreau ca celorlalți să le fie bine,
Cel puțin, nu mai bine decât mie.
Să fie la ei numai un pic de bine,
Să izbândească oarecum,
Dar eu să izbândesc cu mult mai mult
Și asta să se vadă !*

A VENIT MOMENTUL SĂ DEVENIM LIBERI

Natura noastră prin care simțim această lume, pe noi trăind și acționând în ea, ea este programul care ne desenează realitatea.

O numim “ego” – dorința de a primi și de a-ți face plăcere ție și doar pentru tine. Chiar și atunci când e pe socoteala altuia.

Acest program ne încuie pe dinăuntru, ne îneacă în el, atrage toată atenția noastră și chiar ne obligă să ne gândim numai la noi înșine.

Noi acționăm numai după acest program și nu suntem în stare nici măcar să ne imaginăm că este posibil altfel și că, poate, este și o altă realitate.

EGO - NATURA UMANĂ – DORINȚA DE A PRIMI

*Este interzis să distrugem ceva în
interiorul nostru.*

*Defectele cele mai mari trebuie să
rămână.*

Nu recreăm nimic,

Acestea vor fi doar unelte de lucru,

Existente deja în noi

De la început.

CONTRASTE

Întrebare : De ce am fost creați cu ego dacă mai devreme sau mai târziu trebuie să-l îndreptăm?

Cunoaștem lumea numai prin contraste. Cald-rece, alb-negru. Simțim ceva prin lipsa la altceva. Dacă totul era alb nu am fi simțit nimic. La fel și dacă totul ar fi fost negru. Totdeauna avem nevoie de contraste, diferența dintre culori, dintre sentimente, dintre locuri. Simțim modificările dintre lucruri și nu fiecare lucru în parte.

Creatorul este iubire și dăruire. Dar nu putem ști ce este dăruirea fără să fim opuși ei. Pentru asta avem nevoie de ego - “ajutor prin împotrivire”, pentru ca acesta să fie opusul Creatorului. Și el va fi cel care ne va ajuta să-L cunoaștem și să-L simțim pe Creator.

CREATORUL – DORINȚA DE IUBIRE ȘI DĂRUIRE**CREATURA – DORINȚA DE PRIMIRE**

**PENTRU CĂ ACUM SUNTEM ÎNȚORȘI CU SPATELE LA CREATOR,
NOI SUNTEM CEI CARE ÎL ASCUNDEM DE NOI.**

**“CORECȚIE” – ÎNSEAMNĂ CĂ NOI DOBÂNDIM CALITATEA IUBIRII
ȘI DĂRUIRII, NE COMPARĂM CU CREATORUL ȘI ÎNCEPEM SĂ-L SIMȚIM.**

Iubire.

*Sensul ei e să-l tratezi pe celălalt ca pe
tine însuși,*

*astfel încât dorințele lui să le știi și să
le simți ca pe dorințe ale tale,*

iar tu să faci totul ca să le satisfaci.

PORNIM SPRE REALITATEA IUBIRII

Întrebare : oamenii din jurul meu caută doar cum să-mi facă rău! Ce să facem când unul vrea să iubească și celălalt nu?

Iubirea reciprocă spre care tindem nu este posibilă în interiorul ego-ului – eu îl iubesc pe celălalt fiindcă e bun cu mine și, de fapt, eu vreau doar să profit de pe urma lui.

Iubirea în interiorul ego-ului este ca “iubirea pentru pești” - mie îmi plac peștii pentru că îmi produc plăcere. Exact în acest fel, când eu am senzația de plăcere de pe urma cuiva, mi-e bine cu el și “îl iubesc”. Și în același mod, în clipa în care deja nu mai îmi e bine cu el, îl resping.

Există, de asemenea, și o altfel de iubire, pe care noi nu o cunoaștem încă. Ea se află deasupra socotelilor noastre egoiste, peste natura noastră. Când se deschide în fața noastră imaginea în care cu toții suntem fragmente ale unui sistem unic și universal și în care depindem unii de alții, atunci ne înclinăm în fața forței sistemului și se trezește în noi iubirea pentru ceilalți.

Și, dincolo de această iubire, există o iubire și mai înaltă. Dincolo de dependența reciprocă, însăși calitatea iubirii ne atrage, fiindcă recunoaștem că a fi iubitor și a dăruia este lucrul cel mai înalt în realitate.

Iubirea ne permite să ne ridicăm peste capacitatea noastră obișnuită de percepție și începem să simțim o realitate diferită.

Când tendința noastră naturală de a absorbi totul în noi este înlocuită de aspirația de a iubi și a da, realitatea atât de îngustă pe care o simțim acum eliberează locul și înaintea noastră se deschide realitatea completă. Aceasta este realitatea spirituală.

Omul care ajunge să simtă realitatea spirituală, înțelege că oamenii nu se poartă bine unul cu celălalt, pentru că ei sunt controlați în mod

natural de ego și nu pentru că sunt răi. El descoperă că ei păreau așa, datorită intenției inițiale de a li se da posibilitatea să ajungă singuri să înțeleagă că ego este nul, și să iasă din ego într-o realitate a iubirii.

LEGATURILE DINTRE OAMENI LA NIVEL SPIRITUAL

Întrebare : Mie mi se pare că oamenii preferă să corespundeze prin e-mail și SMS în loc să vorbească unul cu altul. De ce?

Ego-ul s-a dezvoltat azi în așa măsură, încât noi preferăm să fim mai mult în legătură virtuală cu ceilalți.

Nu înseamnă că noi îi vrem sau nu îi vrem pe ceilalți, ci doar că ne simțim mai bine, mai confortabil, mai întregi dacă ne conectăm cu ceilalți printr-un mijloc tehnic de comunicare, prin ecranul calculatorului, prin intermediul a ceva. De ce?

Fiindcă așa nu ne atingem de corpurile celorlalți, de formele lor exterioare.

Pentru a înțelege de ce se întâmplă astfel, trebuie să cunoaștem rădăcina fenomenului. “Dorința de primire” din noi a evoluat și vrea să se ridice peste gradul de viețuitoare în care se află corpul nostru. Gradul de simplu viețuitor deja nu ne mai satisface, nu ne mai furnizează contactul cu celălalt. Căutăm o legătură mai profundă cu aproapele și între timp trecem la o legătură virtuală.

În faza următoare nici legătura virtuală nu o să ne mai satisfacă și o să vrem o legătură și mai profundă. Prin legătura virtuală vom simți nevoia să fim legați prin interiorul nostru la cotă spirituală cu aproapele.

Cu cât ne depărtăm fizic unii de alții, simțim o dorință din ce în ce mai mare să fim în legătură. Astfel se explică revoluția creată de internet și de ce toți suntem atât de atrași de el.

De unde vine această atracție care câteodată devine obsesivă? Simțim că trebuie să umplem legătura noastră cu ceilalți. Cu toate că azi rețelele sociale și forumurile sunt în general pline cu prostii și cu siguranță nu există o satisfacție adevărată în această legătură, totuși ea există și ne face dependenți.

*Creatorul a creat un singur suflet
Și l-a împărțit în multe fragmente
mici,
Pentru ca ele să învețe singure
Ce înseamnă să se iubească între ele
Și împreună să ajungă la El*

CREATORUL-VINO ȘI VEZI

*În anii copilăriei
Toți punem întrebări despre
semnificația vieții,
Despre legătura cu Creatorul.
Ele sunt întrebările cele mai naturale
pe care și le pune omul.
Dar, după aceea, le înăbușim în
interiorul nostru și trăim ca roboții.*

NU-I NIMIC IN AFARĂ DE EL

*Imaginați-vă un prunc în vârstă de o zi -
Prima lui trăire,
E că cineva îl îngrijește.
Senzația că este cineva mare,
Care îți oferă o relație caldă,
mângâietoare, bună.
Tu încă nu ești în stare să-l înțelegi,
Dar știi că-ți poartă de grijă,
Face pentru tine tot binele,
Și tu ești complet sub controlul lui.
Astfel, treptat,
Vor începe oamenii să simtă
Influența care te conduce și-ți poartă de
grijă
Influența Forței Superioare,
Forța unică de pe lume.*

CREATOR (BORE) ÎNSEAMNĂ VINO ȘI VEZI (BO VERE)

Diferite credințe descriu Creatorul ca pe ceva din afara noastră, dar Cabala ne învață că este interzis să ți-L imaginezi pe Creator în vreo anumită formă pentru că Creatorul este o calitate care se află în interiorul nostru.

“Creatorul” – este calitatea iubirii și a dăruirii. Sensul cuvântului Creator (Bore) este “Vino și Vezi” – și descoperă în tine însuși calitatea asta.

Nu există nimic și nimeni extern și străin pe care să-l slujim! Noi muncim să ne corectăm pe noi înșine pentru a obține calitatea iubirii și a dăruirii, să ajungem la Creator.

În urmă cu două mii de ani am încetat să-L mai simțim pe Creator în noi – am ieșit în exil și ne-a dispărut imaginea lumii adevărate. Am început să credem că El, Creatorul, este cineva care există separat de noi, și nu că este o calitate care se descoperă în noi.

În loc să-L considerăm pe Creator ca fiind calitatea cea mai importantă a creației care ne îmbracă, am început să ne gândim la El ca la “Cineva” separat și străin.

Focus pe Creator

Înțelepciunea Cabalei orientează omul

Cum să se rotească pe dinăuntru

Și să-L găsească pe Creator.

*Este ca și cum ai căuta ținta prin lentila
camerei de luat vederi -*

Rotim la dreapta și la stânga,

*Focalizăm imaginea din ce în ce mai
mult,*

Până când, dintr-o dată,

Vedem limpede.

NE ÎNTOARCEM LA CUNOAȘTERE

Întrebare : De ce Creatorul nu se bucură când omul are plăcere și satisfacție în viața lui materială?

Asta nu “îl încântă” pe Creator, pentru că nu plăcerea asta hotărâse să ne-o dea. La început El a creat o stare în care noi eram umpluți cu Lumină, numai că, acum, noi nu mai simțim astfel .

Noi ne aflăm într-o lume nesfârșită și veșnică, dar care ne este ascunsă. Ca un om în stare de inconștiență, care se află în această lume dar, de fapt, simțurile lui nu percep nimic.

Creatorul nu poate să ne lase fără simțuri, doar cu un licăr de lumină care ne-a fost dat ca să ne reanimeze cumva.

Noi nu știm asta și suntem pregătiți să ne mulțumim doar cu plăcerile pe care le simțim acum, dar totodată e clar că planul Creatorului este să ne aducă la plăceri cu mult mai mari și e imposibil ca acest plan să nu se îplinească.

CÂMPUL IUBIRII

Creatorul este câmpul spiritual al iubirii și dăruirii.

Noi ne mișcăm prin el în funcție de schimbarea dorinței noastre, ceea ce ne menține tot timpul în punctul nostru de asemănare cu acest câmp.

De la început suntem opuși acestui câmp și, de aceea, ne aflăm pe cercul lui cel mai dinafară, care se numește ”lumea asta”.

În concordanța cu dorința noastră de a ne apropia de centru, de calitatea Creatorului de iubire și dăruire, atragem asupra noastră influența câmpului și el ne schimbă poziția.

De aici e clar că nu trebuie să cerem Creatorului să-și schimbe atitudinea față de noi și nici să sperăm la o protecție specială din partea lui. E la fel de inutil ca și cum am ordona legii gravitației să nu acționeze asupra corpurilor noastre.

*Creatorul este Forță,
Și nu-I pasă de cuvintele
noastre,
Ci de dorințele noastre
interioare.
Știința Cabalei ne învață
legile Lumii Spirituale, este
fizica spirituală.*

**“SUS”, ÎN NATURA, ESTE FORȚA CARE REACȚIONEAZĂ NUMAI ȘI
NUMAI LA RUGĂMINTEA OMULUI DE A SE TRANSFORMA ÎN IUBITOR ȘI
DĂRUITOR.**

PUNCTUL ȘI LUMINA

Întrebare : Este posibil ca vreo busolă interioară să ne îndrume în dezvoltarea spirituală?

Ca să fim pregătiți pentru dezvoltarea spirituală, natura trezește în noi două senzații – prima este un gol cu privire la această lume și a doua este atracția găsirii sursei vieții, trezirea “punctului din inimă”.

Întrucât lumea noastră este un câmp spiritual asemănător unui câmp magnetic, acest punct ne va aduce în locul în care îl putem hrăni, îl putem umple.

Trebuie să înaintăm pe drumul nostru spiritual numai din acest punct. Să nu dăm crezare nimănui și să nu ne lăsăm influențați de tot felul de idei inteligente care ni se spun, ci să verificăm totul noi înșine - în acest fel ne clarificăm drumul.

Clarificarea se face numai și numai prin intermediul voinței noastre de a afla adevărul. Nu avem voie să fim de acord când ni se spune : “întâi trebuie să faci... “ și abia după aceea să ni se pună condiții... – Nu!

Ca și cum ați sta dezbracați în mijlocul universului, exact așa o să ajungeți la Creator.

Lumina este aceea care acționează asupra punctului din voi și în afară de voi doi nu mai e nimic altceva. Învățați cum să faceți legătura dintre dorința voastră și Lumină și pașiți înainte.

LUMEA SPIRITUALĂ

*Când Lumea Spirituală se
dezvăluie*

*Noi descoperim o comoară, sau
mai exact o “garanție” -*

Strat nou al realității –

*Care din capul locului fusese
depusă în “contul” nostru.*

O LUME PLINĂ DE CĂLDURĂ

Sunt momente care dintr-o dată îl înconjoară pe om și atunci are o stare de emoție și înălțare sufletească.

El simte că lumea din jurul lui este îmbibată cu o anumită putere, că aerul devine “dens”, că se umple cu o nouă personalitate, că îl înconjoară cu gânduri și intenții care îi sunt adresate lui. Totul este încărcat de iubire.

Asta se întâmplă extrem de rar. Dar e important ca la final să-i rămână în inimă un sentiment clar : aceasta a fost Lumea Spirituală atinsă de mine.

Lumea Spirituală este o lume eternă și puterea ei este imensă. Cine urcă chiar și numai pe prima treaptă spirituală, cea mai mică, are trăirea unui sentiment spiritual de un miliard de ori mai mare decât ceea ce simțise până atunci.

Unde Spirituale

*Munca interioară a omului -
Ea aranjează inima
Și simțurile
Pentru a putea percepe Lumea
Spirituală.
La fel cum răsucim butonul
radioului
Și prindem unda din aer.
La fel omul se răsuțește pe el
însuși
Și se acordează din ce în ce mai
corect
Pe frecvența spirituală,
În acțiuni care se numesc
“intenții”.
Până când, dintr-o dată, i se
deschide
O altă dimensiune
Și i se dezvăluie Lumea Spirituală.*

INTENȚIA – EA ESTE ACTIUNEA

Intenția, ea este singura noastră acțiune. Alte acțiuni pur și simplu nu există. Nu numai acțiunile noastre mecanice, ci și dorințele noastre, de fapt, nu există. Totul este imobil, mort, stă în același loc ca și cum ar fi plantat în pământ – în afară de intenție.

În Lumea Spirituală se percep numai intențiile noastre de a iubi și dăru.

Când ele apar în noi – noi apărăm în Lumea Spirituală, când ele dispar – noi dispărem din Lumea Spirituală.

Asta se poate compara cu rezultatul unei derivate a mișcării. După cum a stabilit Einstein : o deplasare care se petrece cu viteză constantă (adică neschimbată) este considerată ca o stare de repaos și, de aceea, numai accelerația mișcării trebuie luată în considerație.

DESPRE PLĂCERE, LUMINĂ ȘI VAS (KLI)

Întrebare : De ce oamenii sunt atât de atrași de sex?

În Lumea Spirituală, sufletul este în starea de Zivug (alipire) cu Lumina. Aceasta este unitatea celor două părți ale creației - masculin și feminin - și ea produce senzația celei mai mari plăceri posibile: umplerea sufletului cu Lumină. O copie a acestui act spiritual în lumea materială este cuplarea fizică. De aceea, atracția față de sexul opus este considerată rădăcina tuturor dorințelor și plăcerilor lumii noastre și deci ne preocupă foarte mult.

Plăcerea sexuală din lumea noastră demonstrează foarte bine diferența dintre plăcerea spirituală și cea fizică. O persoană se gândește la sex tot timpul și vizualizează enorme plăceri care îl așteaptă, dar, după vârful de satisfacție, plăcerea slăbește și dispare imediat. Și iarăși începe goana după următoarea plăcere.

De ce? Pentru că Lumina și dorința se anulează reciproc. Cu alte cuvinte, plăcerea care umple dorința în mod direct anulează simțirea plăcerii, exact cum se anulează plus și minus. Disparația amândurora duce la o dublă golire. De aceea se spune „Murind, o persoană nu primește nici măcar o jumătate din ceea ce a dorit”.

Plăcerea spirituală lucrează diferit. Să fii în Lumea Spirituală înseamnă să ai ecran, să ai capacitatea de a primi Lumina în interiorul vasului cu aspirația de a-i produce satisfacție celui care dă Lumina, Creatorului. Pentru aceasta trebuie dobândită calitatea Creatorului, proprietatea de a iubi și de a dăruia.

Ce obținem din asta? Alipire spirituală, alipire neîntreruptă, care se intensifică și îi dă omului senzația vieții eterne.

De fapt, în mod inconștient și din adâncul sufletului, toți aspirăm numai la această alipire, în numele căreia am fost creați.

DE CE PENTRU FEMEI ESTE AȘA DE IMPORTANT SĂ FIE FRUMOASE

Întrebare : De ce femeile se preocupă așa de mult de aspectul lor exterior? Care este rădăcina importanței pe care o are aspectul ei exterior în proprii ei ochi și în cei ai bărbaților?

Tendința femeilor să se împodobească își are sursa în rădăcina superioară, „împodobirea” înseamnă să ne corectăm în concordanță cu Creatorul, cu forța iubirii și a dăruirii.

Tendința aceasta este înrădăcinată adânc în spiritul nostru. În noi se află „punctul din inimă” care ne trezește dorința de a „împodobi” natura noastră egoistă „urâtă”, s-o înfrumusețăm.

A fi frumos înseamnă a fi asemanator Creatorului. Omul devine frumos când îl luminează Lumina Creatorului.

De ce tocmai femeia se împodobește? Fiindcă în lumea noastră femeia simbolizează „Malchut”, rădăcina creației. Bărbatul și femeia, mire și mireasă – simbolizează relația dintre Creator și creatură. Creatura – femeia, Creatorul – bărbatul.

De aici rezultă că fiecare dintre noi – femei și bărbați deopotrivă trebuie să învățăm să ne împodobim sufletele, să fim frumoși!

METODA CORECTĂRII

LUMINA ÎNCONJURĂTOARE

Pe zi ce trece, ajungem la concluzia că trebuie să alegem viața și iubirea, pentru că, atâta timp cât ego-ul continuă să stăpânească, sfârșitul lumii se apropie. Fără ajutor însă, nu vom putea să ne ridicăm deasupra ego-ului. Așa ne-am născut. Pentru acest motiv avem nevoie de o forță din afara noastră și care nu există pe lumea noastră. De aceea ni s-a dat metoda corectării – Cabala.

O forță specială rezidă în Înțelepciunea Cabalei, forța care poate crea în noi o calitate nouă. Scrierile de Cabala autentică ne descriu natura Creatorului, Lumea Superioară și procesele care se petrec în această Lume. În timp ce învățăm din scrieri despre situații opuse celor din lumea noastră, despre acțiuni ale iubirii și dăruirii, atragem din ele forța către noi.

Radiația aceasta a situațiilor superioare peste situația noastră prezentă se numește acțiunea Luminii care Corectează, „Lumina Înconjurătoare”. La urma urmei, Lumina Înconjurătoare are ca efect dorința intensă de a căpăta calitatea Creatorului.

Baal HaSulam explică aceasta în felul următor : „ Din dorința puternică de a înțelege ce învățăm trezim asupra noastră Luminile care Înconjoară sufletele și ele îl apropie pe om foarte mult de atingerea împlinirii.” (Introducere în studiul zece Sfirot)

RUGĂMINTEA DE A AJUNGE LA PERFECȚIUNE

Întrebare : Cum se poate explica în cuvinte simple cum acționează „Lumina Înconjurătoare”, „Lumina care te întoarce la Binefăcător”?

Natura, Forța Superioară, Forța Iubirii și a Dăruirii, se află în legăturile dintre toate părțile Creației pe care ea însăși le-a desenat, existente într-o armonie și comunicare reciprocă, perfecte.

Noi ne simțim rău, fiindcă am ieșit din acest sistem integral. Dacă vrem să ne simțim bine, trebuie să încercăm să ne întoarcem la acest sistem care se cheamă „întreg, complet, perfect”.

Cum ne întoarcem? Când vrem și facem efort pentru a ne întoarce în sistem, trezim această forță care ne influențează. Asta se cheamă că atragem asupra noastră „Lumina Înconjurătoare (Or Mechif)”, „Lumina care te întoarce la Binefăcător (Or Mahzir la Mutav), forța care ne întoarce în interiorul acestui sistem general.

Această forță acționează în funcție de intensitatea dorinței noastre, adică, în aceeași măsură în care suntem în stare să o stimulăm, să cerem și să dorim să aparținem sistemului.

TRECEREA DE LA LOCOMOTIVĂ LA AVIONUL EVOLUȚIEI

Cine poate să explice de ce bebelușul crește și se maturizează? De ce nu rămâne cum era ieri? Știința poate să explice ce se întâmplă în interiorul materiei, dar ea nu vede motivul care se află în afara materiei și care îl obligă pe bebeluș să se dezvolte.

Am abandonat știința în urmă cu câteva zeci de ani pentru că asta a fost exact ce am vrut să știu – de unde vine forța vieții? Unde se află? În atomi? În molecule? În sistemele existente în interiorul celulelor? Dar am aflat că știința nu cercetează asta. Dacă e așa, nu numai că nu știm prea multe, dar nici măcar nu încercăm să aflăm, și m-am întrebat pentru ce merită să studiez asta?

După Cabala, asupra bebelușului acționează aceeași forță care acționează asupra oricărei alte părți a creației și îl dezvoltă. Aceasta este Lumina Vieții, Forța Superioară, care acționează în creație și care dezvoltă materia de la mineral la vegetal, animal și vorbitor. Altfel, materia rămâne moartă fără nicio schimbare.

Lumina Vieții nu poate fi percepută și nici măsurată cu vreun aparat. Vedem numai rezultatele acțiunii ei : bebelușul se dezvoltă de la o zi la alta, de la o clipă la alta. În lumea noastră această Lumină funcționează ca evoluție naturală. Locomotiva evoluției trage cu viteza ei, adică, Forța Superioară acționează asupra materiei și o împinge către ținta prestabilită.

Dacă intrăm în Lumea Spirituală, se poate cerceta fiecare etapă a evoluției chiar de la perioada dinozaurilor – dacă vă doriți la un moment dat să știți despre asta – poți să vezi că toate formele străvechi sunt știute de la început și au fost obligate să-și îmbrace formele, în acord cu diversele combinații între forțele de primire și dăruire.

Înțelepciunea Cabalei descrie situațiile care vor urma în dezvoltarea noastră. Atunci când o studiem cu dorința de a evolua, chemăm în mod conștient Lumina Vieții să acționeze asupra noastră. Într-un asemenea caz, acțiunea Luminii Vieții asupra noastră este definită ca „Lumina Înconjurătoare”. Astăzi, posibilitatea de a face acest lucru este deschisă fiecăruia dintre noi.

*Cartea Zohar este un fluviu
Care iese din Grădina Raiului
Și curge prin inima omului.*

*Fără Cartea Zohar
Nu ne vom putea concentra la
Lumea Spirituală din
interiorul nostru,
Și vom vedea veșnic numai
 imaginea exterioară,
Imaginea lumii materiale,
Lumea efectelor.*

CARTEA ZOHAR – PODUL CĂTRE LUMEA ASCUNSĂ

Cartea cea mai importantă în știința Cabalei este Cartea Zohar. Ea a fost scrisă de un grup de zece mecubalim (cabaliști) mari, grup care nu a mai avut asemănare în istorie.

Ei au creat un pod lingvistic, o știință, sentimente, forțe și lumini, între simțirea noastră și felul în care înțelegem această lume aparentă și înțelegerea lumii ascunse.

Când învățăm din Cartea Zohar și încercăm să intrăm în starea pe care au dorit cabaliștii să ne-o transmită suntem asemănători unui bebeluș care deschide ochii și gura să înțeleagă cu ardoare tot ce-i spune mama lui. El nu înțelege nimic, ci doar se uită la ea și-și transmite fericirea cu ajutorul mișcărilor.

Din interiorul nostru, din interiorul stării de necunoaștere, din subconștient, începe să apară un univers nou, o lume nouă, opusă din ce în ce mai mult celei cu care suntem obișnuiți. Astfel, treptat, ascunsul începe să se dezvăluie.

De aceea, Zohar nu se „învață”, ci se „descoperă” prin ardoarea și perseverența noastră în dorința de a simți lumea ascunsă.

Nu degeaba, în fiecare loc în care scriu cabaliștii despre Cartea Zohar, ei nu folosesc termenul de „Cartea Zohar”, ci spun doar „Cartea”. Ei ne arată prin asta că nu există nicio altă carte pe lume în afară de Ea!

*Ce este special în Cartea Zohar este
Că poate să ia pe oricine care chiar își
dorește
Și să-l ducă în Lumea Spirituală.*

INTRODUCERE LA “EU ÎNSUMI”

Întrebare : S-a întâmplat să încep să urmăresc pe programul 66, la televizor, lecția pe care o ții cu studenții tăi despre Cartea Zohar și alte scrieri cabalistice. Adevarul e că nu am înțeles multe, dar am simțit că este acolo ceva deosebit. Dar, are sens să continui să urmăresc lecțiile chiar dacă nu înțeleg?

De bună seamă, da! Urmărirea acestor lecții trezește influența Luminii Înconjurătoare asupra ta, chiar dacă nu înțelegi cu creierul ceea ce înveți. De aceea se spune: “inima înțelege”.

Și, în special când învățăm din Cartea Zohar, întâlnim o mulțime de lucruri care nu ne sunt clare. Învățăm să le cunoaștem treptat, dar de fapt, nici nu este chiar atât de important.

Poți asemăna asta copilului care vede multe lucruri noi și necunoscute în jurul lui. El se întreabă în fiecare clipă pentru ce avem nevoie de asta, și fără să înțeleagă motivul, el învață să cunoască această lume în mod intensiv, pur și simplu.

Nu trebuie să te temi că materialul nu-ți este cunoscut și că nu știi nimic legat de asta. Trebuie doar să asculți, să atingi totul, să treci prin înăuntrul tău, să vrei să înțelegi. Acesta este singurul drum către cunoașterea lumii – a lumii noastre și a lumii spirituale.

Cartea Zohar și toate scrierile cabalistice se adresează forțelor interioare care se află în noi. Ele ne ajută să le cunoaștem treptat. În

funcție de dezvoltarea noastră, primim ocazia să lucrăm cu aceste forțe – să le organizăm și să le folosim în mod corect.

LUMINA GRAȚIEI DIVINE ÎNTR-O MARE DE LUMINĂ A ÎNȚELEPCIUNII

Noi existăm într-o stare fixă, numită infinită. Creatorul vrea să ne umple cu o lumină nesfârșită, să înțelegem și să simțim “de la sfârșitul lumii și pâna la sfârșitul ei”. Problema este că noi suntem complet închiși. Ne lipsește simțul cu ajutorul căruia să putem simți toată realitatea.

Corpului nostru îi lipsește un simț suplimentar celor cinci simțuri proprii prin care simțim numai această lume.

Există un simț în plus, pe care nu îl avem acum, care se numește “suflet”. Și în el sunt cinci simțuri proprii numite : keter (coroană), hohma (înțelepciune), bina (inteligență), tiferet (glorie) și malchut (regat), care ne deschid sufletul pentru a simți lumea spirituală.

Ce ne lipsește nouă pentru a ne deschide sufletul ca să simțim că ne aflăm chiar și acum în lumea infinită, că în jurul nostru totul luminează, că nu sunt granițe? Un singur lucru, Lumina Grației Divine (Or Hasadim). Aceasta este iubire, dăruire, înălțarea peste ego.

În termeni cabalistici, ne aflăm acum într-o mare de Lumină a Înțelepciunii (Or Hohma), dar, putem să o descoperim numai în măsura în care ne deschidem pe noi înșine pentru Lumina Grației Divine (Or Hasadim).

Când omul presează în vreun fel în Lumina Înțelepciunii, iar sufletul nu are Lumina Grației Divine care să-l deschidă, să-l lumineze – el descoperă numai “întuneric”.

“Punctul din inimă” care se află în noi acum este ca o fărâamă de sămânță de suflet. Învățarea Cabalei aduce seminței “Lumina Înconjurătoare” și aceasta construiește în ea, treptat, Lumina Grației Divine. Astfel ne dezvoltăm sufletul și îl umplem cu Lumina Înțelepciunii.

PLĂCERE INFINITĂ

Înțelepciunea Cabalei, ea este știința care acționează în Cabala. Cabala întregii abundențe destinată nouă. Ea explică cum să primim și să

transmitem prin noi plăcere imensă și veșnică.

Veșnică – deoarece când transmitem prin noi acest preaplin al tuturor sufletelor nu ne sfârșim. La fel ca mama care-și iubește toți copiii și este fericită că dăruiește din preaplinul ei la toți.

ȚINTA CREAȚIEI ESTE SĂ TE BUCURI

Întrebare : Tot nu înțeleg ce câștig eu din iubirea aproapelui?

Iubirea aproapelui nu este ținta, ci mijlocul. Ținta creației este să te bucuri! Și ca să te bucuri într-adevăr, ai nevoie de “ustensile (kelim)” mari, vas (kli) de primire – dorințe mari de bucurie care să-l umple din abundența.

Am fost creat cu un vas (kli) mic de tot, infim. Eu mănânc puțin, de ajuns, nu vreau mai mult ! Alerg către o altă plăcere trupească, mă bucur, am terminat! Merg să vad ceva, se sfârșește... Plăceri mai mari decât ceea ce primesc acum nu sunt în stare să primesc.

Când aud că ținta creației este să mă bucur, ce pot să-mi imaginez în plus? Să mi se dea o friptură de 100 de kg? Nu pot să o mănânc! Să mi se dea o plăcere așa de mare cât să...cât să plesnesc? Vasul meu nu este capabil de mai mult. Ce este de făcut?

Cei care deja au trecut de această dezvoltare ne explică cum că în forma în care este vasul meu acum, aceasta i se pare lui abundență, nu poate mai mult. Doar dacă îl măresc poate cuprinde mai mult.

Cum mărim vasul? Prin adăugarea de vase din afară, exterioare. Eu primesc și transmit prin intermediul meu către aceste vase exterioare mie, infinite plăceri.

De aceea, “iubirea aproapelui” după cum o percepem noi acum e o noțiune foarte bulversantă. Nu am aici niciun “aproape”. Sunt “ustensilele” mele, care îmi par acum exterioare, numai pentru ca să pot din nou să mi le alipesc și să urc astfel treptele către Creator.

SENTIMENTE ȘI STĂRI

Nu să ghicești, să controlezi
destinul

*Omul nu știe
Ce o să i se întâmple în clipa următoare,
Și îi e foarte greu să fie de acord cu asta.*

*Dar eu,
Nu vreau doar să știu viitorul,
Vreau să-l controlez.*

*Nu am nevoie de ghicitori,
Ci de mijloace spirituale superioare
Care mă implică în formele mele
viitoare.*

Dorința care aprinde Lumina

*Întuneric înseamnă lipsa legăturii cu
ceilalți.
Aceasta este asemenea unui circuit
electric
În care toate legăturile dintre
componente sunt întrerupte
Și de aceea curentul nu circulă.
Dacă într-adevăr vom dori să ne unim,
Această dorință va aprinde lumina.*

RUȘINEA : MOTORUL DEZVOLTĂRII

Mereu trebuie să ne ajustăm la cine știe ce standard general de comportament, ca să nu ne simțim rușinați.

În principiu, tot ceea ce facem în lumea noastră, este numai umplutura necesară existenței – impusă de nevoia de a evita senzația de rușine, să nu ne simțim prost.

De unde ne vine asta? Din rădăcina inițială, existentă deja în geneza creației, cu mult înaintea formării lumii noastre cu tot ceea ce este în ea.

Creatorul (dorința de dăruire) a creat creatura (dorința de primire) și a umplut-o cu Lumină. După aceea, pentru că creatura se bucura de Lumină, El i-a precizat că este un factor mai presus de ea, care o umple cu această Lumină și, acest fapt a determinat-o pe creatură să se simtă rușinată. Această rușine este primul răspuns al creaturii la simțirea Creatorului și de aceea este singurul lucru care ne umple pentru a fi egali Creatorului.

Acesta este motivul că, în lumea noastră, fiind provenit din Lumea Superioară, sentimentul de rușine, sub toate formele, ne conduce în toate acțiunile noastre.

De ce simțim singurătate
(chiar dacă suntem înconjurați
de oameni)

Sentimentul singurătății există

Pentru a crea în noi nevoia

De legătură și unire adevărată

Cu mai mulți oameni,

Cu Creatorul,

Cel care ne va umple cu Lumină.

GÂNDURI DESPRE DURERE

Durerea este un răspuns al corpului la tot felul de disfuncții ale sale.

Durerea apare din cauza unui pericol, durerea te forțează să fii în mișcare, să te apropii și să te îndepărtezi, să fii conștient de motivul durerii, să ajungi la acceptare și să treci la stări noi.

Durerea este singura forță care influențează ego-ul nostru.

Mă doare pentru că mi-e rău mie, pentru că le e rău altora și pentru că le e bine altora.

Durerea “împunge” de la spate și forțează dezvoltarea.

Durerea care rezultă din golul interior împinge înainte spre umplere.

Toate trăirile decurg din ciocniri, din contacte, din presiune – din durere.

Plăcerea se face simțită numai după ce simți înainte durerea, din suferință sau din așteptare.

Trecem peste durere numai dacă ne ridicăm peste ego. Deodată, înțelegem că este posibil să înaintăm nu prin lipsă ci prin umplere totală, completă, care nu are la bază durerea; umplere ieșită din împlinire, umplere care nu rezultă din necesitate, ci din iubire.

LUMINA CARE NU SE VA STINGE NICIODATĂ

Când ajungem la jumătatea vieții, începem să decădem, să murim treptat.

Este dorința noastră care decade și pierde puterea să înainteze, nu corpul.

Dar dacă începem să ne dezvoltăm spiritual, primim energie și dorința de înaintare, ne simțim precum copiii – tot timpul plini de dorințe, tot timpul ne înnoim.

DESPRE FRICA ADEVARATĂ

Cine deschide Cartea Zohar află că prima corectare care acționează asupra noastră este atingerea fricii adevărate.

În general oamenii au două feluri de frică trupească : de această lume (să se descurce în viață, sănătate, generația următoare etc.), și de lumea cealaltă (să-și pregătească raiul sau iadul)...

Procesul dezvoltării spirituale ne face să întâlnim un fel nou de frică – frica adevărată, impresionantă – dacă vom putea să devenim asemănători Creatorului, dacă vom ajunge la calitatea bunătății și iubirii

pentru ceilalți și pentru El?

Învățarea Cabalei deschide în noi sentimentul unității în toate și, de asemenea schimbă spaimile pământești cu o teamă adevărată.

MÂNDRIE +1

Întrebare : Ce facem când soțul și soția se întorc cu spatele unul la celălalt, nici unul dintre ei nu este în stare să se întoarcă și să se împace?

Mândria este ultima treaptă și cea mai înaltă a ego-ului. Omul nu poate să calce peste mândria lui, căci simte că asta îl anulează, pierde unicitatea lui. Dacă introducem și un al treilea factor în această fotografie ea ar putea să se schimbe. Factorul suplimentar este Creatorul, prezența divină dintre ei și de aceea se spune, “*bărbat și femeie (iș ve iș)*”. Se mai spune : *Nu este divinitate* (referire la **ve**, “și” care reprezintă divinitatea) – *foc (eș) ați mâncat*.

Cum rezolvăm problema? Dacă nu anulăm mândria, ego-ul, opiniile împărțite și diferențele; nici măcar nu încercăm să ne înțelegem unul pe celălalt, să facem pace între noi, dacă ne este suficient să îndreptăm doar atât, de asta se ocupă psihologia. Dar problema va exploda în noi la tura următoare.

De aceea, noi ne ocupăm de cea de a treia parte dintre voi. Tu și ea sunteți diferiți unul de celălalt, părți. Fiecare dintre voi aveți mândrie dar aveți și o țință superioară comună – descoperirea Creatorului. Și în ea voi vă uniți.

GÂNDIREA ESTE SERVITOAREA DORINTELOR

Creatorul a creat dorința de primire de plăcere și nimic în afară de asta. O dorință mai mare de plăcere controlează o dorință mai mică.

Dacă e așa, ce este gândirea, creierul? Gândirea ne ajută să trecem de la o dorință la alta, de la o stare la alta, de la o formă anume de dorință la o altă formă de dorință.

Dorința este materialul creației. Gândirea este mijlocul care ne ajută să ne folosim de aceste dorințe, să le includem în noi, să ne mișcăm pe câmpul de forțe al acestor dorințe – de la forța unei dorințe mai mari la forța unei dorințe mai mici, sau invers, asemănător cu apropierea sau depărtarea de un magnet.

De aceea, indiferent ce vreau eu acum, dorința va fi aceea care mă va conduce în tot ce fac.

Pentru asta trebuie să folosesc puterea gândirii în așa fel încât să mă ajute să mă înțeleg și să mă schimb pe mine însumi, adică, dorința mea, starea mea, condițiile în care mă aflu și care sunt rele. Există condiții mult mai bune!

În știința Cabalei analizez dorința în care mă aflu prin gândire și o intitulez “cunoașterea răului”. Dezvoltarea în mine a acestei gândiri se face prin acțiunea Luminii Superioare. Creierul și simțirea lucrează, se străduiesc pentru noi să analizeze. Dar, întotdeauna, nouă ne place o singură schemă : dorință-gândire-dorință.

Tânăr la nesfârșit

*Cabala se ocupă de suflet,
Singura parte din corp care nu
îmbătrânește.
Și cu cât te ocupi de el mai mult,
Cu atât îl faci mai tânăr!*

*Într-atât încât,
Uneori, chiar nu-ți este plăcut fața de
ceilalți
Că tu arăți și te porți atât de
copilărește,
Când toți în jurul tău sunt așa de
serioși,
Atât de infatuați și de solizi,
Iar tu – mereu copil.*

CONSTRUIM O LUME NOUĂ

Când, în sfârșit, va fi și aici bine?

Și astfel, fiecare din noi,

Începe să se gândească

Nu numai la el,

Dar și la ceilalți.

ȘI AI ALES ÎN VIAȚĂ

Mulți mi se adresează atât din țară cât și de peste hotare, plini de teamă în ceea ce privește viitorul.

Stările noastre următoare depind de înțelegerea evenimentelor. Dacă vom înțelege gândirea creației, ne vom regăsi fericiți și în siguranță, întregi și perfecți.

Până în secolul 21 nu am avut alegere liberă. Dezvoltarea noastră era în mod stimulat, automat, datorată creșterii constante a impulsurilor egoiste interioare.

Acum, când egoismul uman a ajuns la o dezvoltare maximă ni se dezvăluie posibilitatea alegerii libere. Este în puterea noastră să ne ridicăm peste natura noastră egoistă și să nu mai depindem de ea.

Dacă ne vom folosi de această posibilitate vom ieși pe drum drept (și cu cea mai puțină durere) spre o altă natură, la o altă dimensiune a realității, la un alt mod de a simți viața – întreaga realitate, completă și eternă.

Chiar dacă nu vom alege drumul tranziției conștiente către Dimensiunea Superioară, programul Naturii va învinge în orice caz, după cum a învins și până azi. Dar aceasta va fi însoțită de influența grea a “presiunii dezvoltării” asupra noastră.

Noi suntem singurele creaturi responsabile din univers, pentru care a fost creat totul, fiindcă numai noi suntem în stare să ne înălțăm la o dimensiune superioară.

Misiunea este serioasă, scopul minunat. Starea în care se află omenirea azi obligă la căutare, de aceea e o stare bună. De aceea nu

trebuie să o tratăm cu frică ci, din contră, cu mare speranță.

Construim o lume

*Dăm copiilor noștri
Să se joace cu Lego, să asambleze puzzle, să
rezolve probleme, sau, pe scurt,
Să creeze.
Astfel ei cercetează.
Creatorul a creat creația perfectă,
Dar, pentru a ne da posibilitatea să ne
ridicăm la nivelul lui,
A distrus creația până la bază,
Până la nivelul lumii noastre,
Pentru ca din această lume, să creăm noi
starea perfectă.*

De la suflete separate la un suflet comun

*Numai prin legatura armonioasă
A părților corpului
Va fi o viață sănătoasă.
Printr-o unire adevărată între oameni
Se descoperă legătura
În care se ascunde viața superioară,
Sentimentul de împlinire și eternitate.*

*Moartea în care suntem azi dispare.
De la babilonieni este nevoia de trecere
De la nivelul în care sufletele s-au despărțit –
din cauza ego-ului,*

La nivelul de unificare-

În care vom descoperi Viața Superioară (De Sus)

“Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși” este legea Naturii,

Obligația realității,

Căci Natura este un corp viu

Și toate părțile sale sunt legate una de alta.

ECOLOGIA – SCHIMBAREA PERCEPȚIEI

Toate problemele noastre sunt rezultatul faptului că ne vedem pe noi înșine ca parte separată de natură, de aceea folosim termenii de “om” și “mediul înconjurător”

O astfel de percepție a naturii ne face să ne comportăm față de tot ce ne înconjoară de parcă ar fi un accesoriu al omului . Chiar dacă ne facem griji pentru mediul înconjurător este numai în numele plăcerii noastre personale, meschine și nu din considerație pentru sistemul complet care este natura.

Partea de echilibru a sistemului natural închis duce la o reacție negativă.

De aceea noi suntem obligați să ne schimbăm atitudinea și în loc de noțiunea de “protecție a mediului înconjurător” să considerăm “omul ca parte integrantă din natură”. După Cabala, gândurile și dorințele noastre sunt cea mai puternică forță din realitate și ele sunt cauza principală a tuturor schimbărilor în natură.

Problema este că această influență a gândurilor asupra naturii ne este necunoscută.

De aceea folosim numai influența noastră exterioară, cum ar fi emisiile de gaze și contaminarea prin resturi diverse, în timp ce cauza interioară continuă să aștepte la îngrijirea rădăcinii.

*Merită să ne adaptăm cât mai repede la
ideea*

*Că protecția mediului,
Include în special protecția noastră,
În primul rând de ego-ul nostru.*

**Și se poate și fără cearta
mondială**

*Steaua noastră trecătoare
Poate hrăni
O cantitate nemăsurată de oameni,
Dacă ei nu o deranjează.
Dacă ei se vor uni
În fața acesui glob
Ca organele într-un trup întreg.*

EPOCA PIETREI ÎN DECORUL HI-TECH

Pe de o parte, ego-ul este forța care conduce la dezvoltare. Pe de altă parte, intensificarea lui ne amenință pe toți cu crize, chiar cu război mondial, iar noi suntem neputincioși în fața acestei situații.

Privind înainte, ne așteaptă epoca pietrei dar, în decorul tehnicii înalte.

Cum ieșim din acest impas? Știința Cabalei introduce în acest tablou al lumii noțiunea de “ierarhie a forțelor” care ne conduc pe fiecare din noi ca parte și în societate, ca general.

Cabala nu distruge ego-ul, ea îl îmbracă într-o forță generală – Intenția (iubirii și a influenței) dorinței (de primire). Conduce la observarea mai profundă a realității peste înțelegerea restrânsă a beneficiului propriu.

Cabala propune scurtarea drumului – metoda coordonării dintre cele doua forțe contrare. Ea explică cum aceste două forțe ale naturii sunt diferite de la bază – natura Creatorului (influența) și natura creaturii (dorința de primire). Că ele nu sunt în competiție, ci se unesc – ajung la starea de perfecțiune, la eternitate.

PUTIN DESPRE INTELEPCIUNEA CABALEI

FACEREA LUMII

Întrebare : Cum se poziționează Cabala față de neconcordanța între facerea lumii în urmă cu 5770 de ani și timpul de la Big Bang?

Big Bang a fost în urmă cu aproximativ 14 miliarde de ani. Motivul – sclipirea Luminii Superioare ajunsă la nivelul său cel mai de jos de învăluire a egoismului. Sclipirea cuprinde în ea toată materia și energia lumii noastre, din care s-a dezvoltat după aceea întreg universul.

În urmă cu 4.6 miliarde de ani, ca rezultat al condensării sistemului solar s-a format globul pământesc. Pe parcursul câtorva miliarde de ani, globul pământesc s-a răcit, până când au apărut atmosfera și viața. Nu-i nimic întâmplător. Toate acțiunile sunt rezultat al aplicării informației ce se află în aceeași sclipire de Lumină primară.

După natura fără viață a apărut natura vegetală, vie și omul. Interpretarea dată evoluției după aspectul exterior pe care îl vedem – adică după înlanțuirea dintre felurile de dezvoltare de la o specie la alta și din care, în final, s-a dezvoltat o specie în plus – nu este corectă.

Motivul apariției fiecărei părți în natură este în funcție de măsura în care i-a fost implementată de la început sclipirea de lumină. Evoluția este de fapt procesul de descoperire (dezvoltare) al lanțului de informații (gene), denumite în limbaj cabalistic “liste” (reșimot).

Omul s-a dezvoltat din maimuță, în urmă cu sute de mii de ani după cum a scris Rav Isaac Luria (ARI) în cartea “Pomul vieții”. Dar, numai în urmă cu 5770 de ani (adevărat la momentul scrierii acestor rânduri) s-a trezit pentru prima dată în ființa umană “punctul din inimă”. Numele lui a fost “Adam”, după spusele profetului Isaia, “edame la Elion” (asemănător Celui de Sus) și în el se oglindea dorința pe care o simte omul de a fi asemănător Creatorului.

Ziua în care Adam a descoperit în el Lumea Spirituală se numește “ziua creării lumii”. În această zi a atins omenirea prima oară Lumea Spirituală și de aceea acesta este punctul în care începe numărătoarea anilor în calendarul evreiesc. După programul creației, pe o perioadă de 6000 de ani, cu toții trebuie să ajungem la nivelul Creatorului, “sfârșitul corectării” ego-ului omenesc.

UN SĂTULEȚ, EGO GLOBAL

În toate cronicile lumii, a existat doar o singură perioadă în care înțelepciunea Cabalei era accesibilă tuturor. Asta s-a întâmplat în Babilonul antic, unde era un “sătuleț” în care, fiecare putea influența viața tuturor celorlalți. Această societate funcționa ca un întreg și de aceea era nevoie de înțelepciunea Cabalei pentru a-i învăța cum să se folosească de legea: “iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”.

Avraam Părintele, babilonian de origine, a făcut să existe această lege, dar numai puțini l-au ascultat. Numai aceea în care se trezise “punctul din inimă” l-au urmat și au folosit înțelepciunea Cabalei. Ei s-au autointitulat, datorită adorației lor - Israel din cuvântul “iașar-El” adică “direct la El”; direct către El este programul Creatorului.

Toți ceilalți, au preferat să nu se unească între ei, ci să se depărteze unul de altul și să se răspândească în toată lumea și să-și folosească toate impulsurile pe care ego-ul le-a trezit în ei, în mod natural, din generație în generație.

Grupa lui Avraam a crescut și s-a dezvoltat, a devenit neamul lui Israel, până când, în urmă cu 2000 de ani, s-a trezit dintr-o dată în ei ego-ul cel mare și au căzut de la nivelul de iubire al celor din jur, la ura fără motiv. Au pierdut simțul vieții într-un sistem special, simțul iubirii totale a disparut, iar Creatorul s-a ascuns de ei. Numai câțiva elitiști au continuat să-l descopere pe Creator, s-au ocupat cu acest studiu și l-au dezvoltat de la o generație la alta, până când a devenit necesar tuturor.

Astăzi, s-a închis cercul și cele două drumuri care s-au despărțit în Babilonul antic, se adună din nou și ajung la simțul unității din “sătuleț”. Ego-ul este global. Dar acum nu mai avem unde să fugim... Interdependența dintre toți oamenii cere folosirea legii “iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”.

Știința Cabalei ne învață cum să ajungem la iubirea celor din jur pentru a supraviețui. Ea se dezvăluie astăzi, din nou, tuturor pentru a ne învăța cum să trăim într-o lume nouă.

CABALA ADEVĂRATĂ

Înțelepciunea Cabalei a stat tănuită mii de ani, și acest fapt a creat un teren fertil pentru apariția a numeroase teorii eronate. Studiarea Cabalei din cărțile autentice este accesibilă tuturor, fără condiții preliminare. Este important de știut că studiul Cabalei se ocupă exclusiv

de corectarea omului.

“Această înțelepciune este, nici mai mult nici mai puțin, decât ordonarea rădăcinilor interconectate pe drumul din urmă și dinainte, traseu guvernat de legi fixe și absolute, totul având o țintă foarte elevată, numită “dezvăluirea Creatorului creturii sale în această lume...Întreaga omenire este împinsă către atingerea acestei ținte și îi revine în mod absolut obligația să parcurgă această evoluție sublimă.”

(Baal HaSulam : “Esența înțelepciunii Cabalei”)

SCARA SPRE INFINT

Cabala ne spune că trăim într-o lume alcătuită din mai multe straturi și împărțită pe două nivele fundamentale : lumea noastră și Lumea Superioară, ascunsă.

Lumea Superioară este construită pe 125 de grade de existență suprapuse, ca o scară cu 125 de trepte.

În prezent, existăm sub treapta cea mai de jos a scării. “Punctul din inimă” se trezește în noi și urcăm pe prima treaptă. Când vom descoperi că există încă o treaptă mai sus, se va trezi imboldul de a ajunge acolo și astfel, putem să urcăm scara până vom ajunge la vârf.

Evoluând în această formă vom ajunge la “fară de sfârșit”.

ÎNTELEPCIUNEA ASCUNSĂ

Noi cercetăm această lume cu ajutorul științei și descoperim ceea ce ne era ascuns.

Cunoașterea acumulată prin mijloace științifice ne ajută să trăim în lume. Chiar dacă nu știm prea multe din propria experiență de viață, ne bazăm pe oamenii de știință, pe medici, pe specialiști. Deși știința nu a descoperit totul despre lumea noastră, cu timpul, ni se deschid totuși multe din cele ascunse. Dar, realitatea are și o parte suplimentară, Lumea Ascunsă sau Lumea Superioară, pe care mijloacele științifice nu o pot dezvălui. Pentru a putea simți această parte a realității, omul trebuie să-și corecteze natura -ego-ul -și să obțină calitatea iubirii și a influenței. Numai atunci el începe să simtă lumea ascunsă și să o cerceteze în mod științific.

Diversele credințe și religii sunt niște teorii despre lumea ascunsă, despre Divinitate și despre ceea ce cred ei că Ea ne obligă să facem.

Aceste teorii diferă între ele, ba chiar se și contrazic unele pe altele dar, toate pot continua să existe, tocmai din cauza acestei părți a Realității, ascunsă nouă.

Nici una dintre aceste teorii nu ne învață cum să descoperim în mod practic lumea ascunsă (dezvăluirea Divinității).

Cabaliștii sunt oameni care și-au însușit calitatea iubirii și a influenței și, cu ajutorul acestor calități au ajuns la lumea ascunsă. Ei ne descriu structura Lumii Superioare și ne îndrumă pe noi, toți cei interesați de asta, și ne sfătuiesc cum putem să o obținem și noi.

Ei nu ne obligă să ne schimbăm modul de viață, pentru că nu există vreo legătură între acțiunile în lumea materială și însușirea calității iubirii și dăruirii (influenței).

Aici nu este vorba despre credința în Dumnezeu, ci despre descoperirea Creatorului.

“ÎNTREBAREA MĂRUNTĂ” DE BAAL HASULAM

Cartea de bază care se studiază în știința Cabalei este “Talmud Eser HaSfirot”. Baal HaSulam lămurește în această carte scrierile lui ARI(Rabi Luria), atât de importante pentru evoluția sufletelor în generația noastră.

În introducerea cărții, Baal HaSulam prezintă diversele suspiciuni nutrite de oameni față de învățarea Cabalei, fără a face referire directă la acestea ci punând accentul într-un alt loc, pe întrebarea despre rostul vieții :

“Dacă o să ne concentrăm cu totul asupra răspunsului la o singură întrebare faimoasă, eu sunt convins că toate întrebările și îndoielile vor dispărea de la orizont. De aceea, întrebarea cea mai simplă întrebata de tot omul de rând este : Ce rost are viața?

Adică, așa de scump ne costă anii aceștia numărați ai vieților noastre, cu suferințele și durerile prin care trecem fără să le dăm de capăt? Cine este cel care se bucură de ei? Sau, și mai exact, cui aduc eu bucurie?

Adevărul e, că de-a lungul generațiilor cercetătorii s-au săturat să mai caute răspunsul. Și nici nu mai trebuie precizat că, în generația noastră nimeni nu mai vrea nici măcar să se gândească la asta.

Cu toate acestea, întrebarea însăși stă neclintită la locul ei. Fiecare perioadă are amărăciunile ei și atunci ne întâlnim cu ea, ne usucă mintea și ne doboară în colbul drumului fără să reușim să găsim un truc

cunoscut ; de aceea, plutim în derivă pe fluviul vieții fără să cunoaștem azi mai mult ca ieri.”

(Baal HaSulam “Prefață la Talmud Eser HaSfirot”)

Înțelepciunea Cabalei este destinată tuturor acelor care nu mai pot să nu se întrebe ce rost are viața.

ANEXE

INTERVIU PERSONAL CU RAV DR. MICHAEL LAITMAN

Întrebare: Ce vă este cel mai important în viață?

Răspuns: Diseminarea în lume a metodei de corectare a ego-ului uman.

Întrebare: Care este rostul vieții?

Răspuns: Rostul vieții fiecarui om este corectarea sa până va ajunge la calitatea de a iubi tot ce îl înconjoară.

Întrebare: Care este cauza pedofiliei, a nemulțumirii, a războaielor, terorismului, corupției, sărăciei, a naționalismului și a extremiștilor religioși?

Răspuns: Toate relele lumii provin din natura egoistă a omului. De la începutul istoriei, ego-ul din om crește mereu și se extinde fără întrerupere. El îl împinge pe om să se dezvolte social, să guverneze și să subjuge natura înconjurătoare. Nu suntem în stare să împiedicăm ego-ul prin propriile noastre puteri și mijloace.

Întrebare: Ce poate salva planeta de la o catastrofă ecologică?

Răspuns: Numai o schimbare a atitudinii omului față de ceea ce îl înconjoară – oameni și natură. Aici, este vorba despre o trecere de la ură și dorința de a exploata totul pentru un profit neînsemnat, la dăruire și iubire atotcuprinzătoare.

Trebuie înființat de urgență un consiliu pentru salvarea planetei de natura umană, și asta cât mai repede, și cu acces la toate formele de comunicare și prin acțiune colectivă să educăm întreaga omenire pentru a putea înainta pe un drum corect de reciprocitate.

Întrebare: Cum îți dorești să vezi lumea și omenirea?

Răspuns: În lumea viitoare, toți au descoperit deja că sunt elemente interconectate în mod absolut în cadrul unui sistem unitar, dependenți unul de altul, ca roțile dințate ale unei mașini.

Toate acțiunile și gândurile vor decurge din dependența reciprocă și totală care îi va obliga pe toți să ajungă la o cunoaștere comună, la un plan și o acțiune comună pentru schimbarea lumii.

Întrebare: Care este zicala ta preferată?

Răspuns: Viața poate să existe numai atunci când toate elementele componente se află în armonie deplină, ca într-un corp perfect. Zicala ”iubește-ți aproapele ca pe tine însuși” definește exact acest lucru, ea nu se referă la un anumit nivel moral care trebuie atins, ci redă legea existenței vieții.

EDUCAȚIE NOUĂ ÎNTR-O LUME NOUĂ

1. Globalizarea s-a transformat într-un factor care influențează dezvoltarea economică, politică și culturală. Ea cuprinde piața internațională, tot ce se întâmplă în societate și în viața personală a fiecăruia dintre noi. Dar, nu rezolvă problemele politice, economice, sociale, culturale și religioase.

2. Este necesară o nouă educație, care să adapteze omul la noua realitate. Până acum, educația a fost construită în cadrul lumii egoiste și separate. Noua educație trebuie să vină pe cale naturală, și nu sub influența dureroasă a naturii asupra noastră, care să ne oblige să ne schimbăm, să modificăm modul de a gândi, să adaptăm forma relațiilor dintre noi la procesul de globalizare. Spre deosebire de schimbările anterioare făcute pe parcursul istoriei, acum ni se dă ocazia să efectuăm noi înșine această schimbare în mod conștient și nu cu forța.

3. Trecerea de la cultura obișnuită la cultura globală trebuie să nu se facă cu forța, așa cum eram obișnuiți. De exemplu, astăzi ego-ul îi obligă pe copiii noștri să învețe după sistemul cel vechi, cu toate că ei sunt deja destinați ”noii omeniri”. Instinctul nostru este să îndepărtăm noul către care ei tind în mod natural.

4. Pentru prima dată în istorie, acum trebuie să se exprime rolul care le revine mijloacelor de comunicare în educație. În loc să fie o sursă de informare discutabilă, mijloacele de comunicare trebuie să devină demne de încredere prin contribuția lor la educarea generației tinere. Ele, împreună cu instituțiile de învățământ. Toate schimbările în societate trebuie să înceapă de jos. Ele trebuie să atingă criteriile de valoare ale vieții, principiile morale și tradiția cultural-religioasă. Noul nu va înlocui vechiul cu forța ci cu naturalețe, fără durere, ca rezultat

al descoperirii caracterului global al naturii și al societății.

5. Educația cabalistă nu este coercitivă, pentru că nu e nevoie să fie aduși toți la același nivel de cunoaștere și cultură. Din contră, e loc pentru toate nivelele și toate culturile pentru că educația cabalistă înalță oamenii deasupra diverselor culturi fără conflicte, ci prin întărirea unității dintre ei. Orice om poate să rămână în religia lui după cum scrie Baal HaSulam în “Ultima Generație”. Educația cabalistă evită confruntările între culturi, ideologii și națiuni.
6. Chiar dacă înțelepciunea Cabalei conduce oamenii spre o mentalitate unitară și, îi cheamă pe toți să se comporte ca roțile dintr-un mecanism, ea nu diminuează importanța funcției fiecăruia. La final, fiecare își găsește locul în acest mecanism, în conectarea generală cu toți oamenii, și ajunge la situația optimă pe care natura însăși i-a pregătit-o. Ca rezultat al acestei educații, se crează în lume principii existențiale unitare. Conștiința de sine devine conștiință de grup, și apoi conștiință globală – omenească. Baal HaSulam scrie că, în continuare se vor estompa granițele și se va naște o civilizație unică, cu o mentalitate unică, din dorința de integrare în natură, de contopire cu Creatorul. O educație masivă poate fi făcută cu ajutorul programelor Tv și a jocurilor pe calculator și pe internet, dar fiind interzisă călcarea în picioare a satisfacțiilor egoiste și folosirea influențelor tiranice asupra lumii.
7. Globalizarea produce o senzație de înghesuială, în timp ce recunoașterea caracterului unitar al lumii o schimbă într-un loc cald și sigur.

“NUMAI PRIN INTRAREA MAJORITĂȚII OAMENILOR ÎN ÎNȚELEPCIUNEA CABALEI, VOM PUTEA AVEA PARTE DE IZBĂVIREA DEPLINĂ “

Baal Hasulam, prefața cărții “Fața care luminează și lămurește”)

“VOR TRECE IZVOARELE ÎNȚELEPCIUNII ȘI CUNOAȘTERII DINCOLO DE HOTARELE ISRAELULUI ȘI VOR SĂRUTA TOATE POPOARELE LUMII”

“ÎN VIITORUL LUMII, CHIAȚ ȘI COPIII VOR AFLA TAINELE ÎNȚELEPCIUNII”

(Cartea Zohar: “VaIra”)

CABALA PENTRU POPOR

“Cabala la Am” (Cabala pentru Popor) este o instituție educațională, non-profit, sub conducerea lui Rav Michael Laitman, având ca scop îndeplinirea instrucțiunilor date de către marii cabaliști și transmiterea către publicul larg a ideilor și valorilor înțelepciunii Cabalei autentice. În jur de 2 milioane de elevi de pe tot globul pământesc iau parte în prezent la diversele forme de predare din cadrul organizației “Cabala la Am”.

DESPRE RAV DR. MICHAEL LAITMAN

Rav Dr. Michael Laitman a fost elevul și asistentul personal al lui Rav Baruh Șalom Așlag, fiul cel mare al lui Rav Yehuda Așlag, autorul Comentariului " Scara " la Cartea Zohar .

Timp de 12 ani a primit de la mentorul său (RABAȘ)-până la decesul acestuia în 1991- învățătura Cabalei și a "Scării" elaborată de tatăl acestuia (Baal HaSulam)

Zilnic Rav Laitman ține conferințe și predă lecții bazate pe Cartea Zohar și pe scrierile autentice de la sursele înțelepciunii Cabala; acestea sunt transmise în direct pe canale de televiziune și pe internet.

Rav Dr. Laitman este autorul a 30 de cărți de Cabala care au fost traduse în multe limbi; în plus, este președintele Institutului de Cercetări "Rav Așlag", fiind cooptat ca membru al organizației World Wisdom Council -(Consiliul Înțelepciunii Globale)

În tinerețe, a absolvit Universitatea de Bio-Cibernetică, deținând și titlurile de Doctor în Filozofie și Profesor de Ontologie și Epistemologie.

Blogul său personal "Cabala: știința și semnificația vieții" -www.laitman.co.il (în ebraică)- sau -www.kabbalah.info (în engleză)-este tradus în 12 limbi și reactualizat de câteva ori pe zi; aici, i se pot adresa întrebări și primi răspunsuri.

CUPRINS

<u>Notă.....</u>	<u>3</u>
<u>Punctul din inimă.....</u>	<u>5</u>
<u>Despre Ego și Iubire.....</u>	<u>10</u>
<u>Creatorul-vino și vezi.....</u>	<u>15</u>
<u>Lumea Spirituală.....</u>	<u>19</u>
<u>Metoda Corectării.....</u>	<u>23</u>
<u>Sentimente și stări.....</u>	<u>29</u>
<u>Construim o lume nouă.....</u>	<u>34</u>
<u>Putin despre înțelepciunea cabalei.....</u>	<u>38</u>
<u>Anexe.....</u>	<u>43</u>
<u>Cuprins.....</u>	<u>47</u>

ThePoint in the heart

Michael Laitman

[Copyright@2010](#) by Laitman Kabbalah Publishers

127 Ramblewood Lane

Thornhill ONT. L4J 6R3, Canada

All Rights reserved

www.kab.co.il

Tiparita in Israel

Toate drepturile rezervate lui Michael Laitman

ISBN : 978-965-7065-61-7